Miért pont Álmos?

Beszélgetés Kubínyi Tamással, az Echo Tv műsorvezetőjével, több nagysikerű történelmi könyv szerzőjével legújabb munkájáról, az Álmosról írt hétkötetes ismeretterjesztő sorozatról

„Ha valakit be akarunk avatni őstörténetünk alapkérdéseibe, mostantól nem kell könyvek százain átrágnia magát, hogy a végén teljesen összezavarodjon, mert eddig ez volt a helyzet. Elég végigolvasnia ezt a hét könyvet, ahhoz, hogy mindent tisztán lásson."

-Miért foglalkozik ilyen kitartóan ezzel az egy témával? Tudomásom szerint ilyen terjedelmű és alaposságú munka nem készült még Álmosról.

A hírcsatornák nemrég közreadták, hogy Kijevben magyar betűs rovásírásokat találtak kőbe vésve, és egy barlangból a magyarság múltjára vonatkozó pergamentekercsek is előkerültek szép számban. A tekercsek most nem tudni merre vannak, az viszont megmozgatta a gondolataimat, mi lehet rajtuk? Az a tapasztalatom, hogy a legnagyobb titkok a szemünk előtt vannak, csak nem vesszük észre. Ebből kiindulva izgatott a láthatatlan tekercs. Most, amikor a végére értem az Álmos életét feldolgozó munkának, már biztos vagyok benne, hogy a titkos iratok nagy részét más forrásból azonosítottam. Utólag derült ki, hogy pontosan hét könyv és hetvenhét fejezet készült 777 ábrával, ezért választottam azt a formát, hogy hét könyvben jelenjen meg Álmos története. A bűvös számok használatában szándékosság nem volt, aki tudja, mit jelent ez, az nálam többet vesz észre.

-Nem írtak már meg mindent a magyar történelemről? Vannak még fehér foltok?

Álmos az a személy, aki a magyarság történetének mindmáig ható legnagyobb döntését meghozta. Két összetartozó döntés ez, egyrészt Dentu-Magyaria, vagyis az akkor létező legnagyobb magyar haza feladása, ami a legnagyobb Isten és ember elleni bűn, ugyanakkor az elődök jogán járó haza, a Kárpát-medence visszafoglalása, ami a legnagyobb Isten és ember előtt szerezhető érdem. E vitán felülálló történelmi ténypár iránti kíváncsiság hajtott tovább, és akkor jöttek kellemetlen meglepetések. Kiderült, hogy Álmos történetét eddig átfogóan senki nem írta meg. A legújabb munkák még hagyján, hiszen azokról mondhatni, hogy valamiféle külső elvárásnak feleltek meg, de ha megyünk vissza az időben, hasonlóval

találkozunk. Az 1896-ban kiadott 21 kötetes *Az Osztrák-Magyar Monarchia Története* című *Rudolf főherceg* által jegyzett könyvsorozatban több száz magyar történész, író - köztük *Jókai Mór* -, nyelvész, földrajztudós és mindenféle más szakember dolgozott, „az agg Álmosra" mindössze egyetlen mondat jutott a Magyarország történelméről szóló alfejezetben. Ez furcsa, de mondhatni, az osztrákok beavatkoztak, nehogy a magyar történelem felborítsa a kényes arányokat, hiszen Stájerország, Karintia és más koronatartományok előrébb kerültek, mint a millenniumát ünneplő és az egész könyvsorozatra okot adó Magyarország. Kerestem tovább. Jeles történészeink, *Hóman Bálint és Szekfű Gyula* akadémikusok 1930-as években többször kiadott ötkötetes *Magyar Története* mindössze fél oldalt szánt Álmosra, és mondjuk ki, az sem tartalmaz komoly adatot. Adódik a kérdés: a *Magyar Tudományos Akadémia* nem rendelkezett tényekkel, bizonyítékokkal, dokumentumokkal abból a kiválóan kutatható, sokszor naprakészen adatolt korból? Második kérdés: jeles tudósaink nem tartják kulcsszereplőnek Álmost a magyar történelemben? A morva *Szvatoplukról* miért emlékeznek meg bővebben?

-Vannak még megválaszolatlan kérdések? Több mint 80 éve nem történt semmi, előtte pedig ezer év alatt sem született átfogó munka?

Azt is kérdezhetjük, mennyivel tudunk ma 2009-ben többet Álmosról, mint az 1930-as években, amikor a *Magyar Történetet* először kiadták? Ehhez rögtön hozzá kell tennünk, hogy a magyarság múltjának terjedelemben olyan nagylélegzetű összefoglalója sem előtte, sem utána nem készült. Nincs monográfia, nincs történelmi áttekintés, csak gyengébb próbálkozások. Vajon miért? A legfontosabb kérdéseket hallgatják el? Ez már több mint furcsa: határozottan gyanús!

-Miért nem foglalkoztak, és miért nem foglalkoznak ma ezzel a korral a kutatók?

Úgy tűnik, politikai döntés volt és van ma is érvényben, akárcsak 1877-ben, *Trefort Ágoston* hírhedt kijelentése: *„A külső tekintély szempontjából előnyösebb finnugor származás princípiumát fogadom el, mert nekünk nem ázsiai, hanem európai rokonokra van szükségünk. A kormány a jövőben csakis azokat a tudósokat fogja támogatni, akik a finnugor eredet mellett törnek lándzsát."* Legalább kimondta, hogy nem érdekli a valóság, csupán a politika, a külső tekintély, vagyis a neki kenyeret adó osztrák-magyar császár és király. Ezzel kijelölte saját helyét a világban, az már a mi szomorúságunk, ha róla egykoron ezért a mondatért és a következményeiért elnevezett utcát, teret, iskolát kell látnunk még ma is. Tehát törés van a magyar történelemkutatásban, hatalmasságok érdekeltek abban, hogy ne történjen változás.

-A magyar történész társadalom ma is politikai nyomás alatt áll?

Az Álmos személye és kora körüli tényeknek az elhallgatásában nincs különbség, így tett az osztrák, így a két háború közötti formális királyság, később a szélsőbal diktatúra és a nyomdokába lépő hatalom. Az ilyen dolog mindig érdekes és tanulságos, ezért kerestem, és sok dolgot találtam. A történésztársadalom ma is két részből áll, a hivatásosok őrzik a finnugor dogmát, számukra Árpád még úgy-ahogy kutatható, de Álmos már nem, tehát pontosan itt van az engem érdeklő határ. A perifériára szorított, emigrációba kergetett nemzeti gondolkodású történészeket mindig is foglalkoztatta a hivatalból kutathatatlan Álmos-rejtély. *Dümmerth Dezső, Zajti Ferenc, Padányi Viktor, Zakar András* és sokan mások számos bizonyítékot, igazságot, továbbgondolásra érdemes felvetést fogalmaztak meg Álmossal és korával kapcsolatban, miközben a mindenkori főállású szakember – nem hivatásos kutatót mondok – a legkomolyabb munkáikat is lesöpörte az asztalról. Ennek oka van, komoly ember

ilyet egyetlen okkal tesz: életbevágó utasítást, parancsot hajt végre. Az pedig, aki saját szakmájában a fensőbbségnek való megfelelés, a jól fizető állás megtartása érdekében tényeket hallgat el nemzete elől, nos, az szép szóval semmiképpen sem írható le, de hivatásos kutatónak is csak korlátos jelzővel nevezhető, sokkal inkább egy másik fogalomra, a megélhetési bűnözőre emlékeztet. Tehát komolytalan kutatók töltik be a legfontosabb tisztségeket! Ez a rejtély vitt tovább.

-Mire jutott a kutatásai során? Milyen új, korábban nem látott tények, bizonyítékok kerültek elő?

Minél többet foglalkoztam vele, annál világosabbá vált, Álmos a magyar történelem első számú kulcsszereplője. Abban nincs vita, hogy haláláig szakrális vezetője a magyarságnak a Kárpátokon kívüli hazában, vagyis ő a legfőbb döntéshozó. Azt viszont sokan tagadják, hogy szavárd, azaz fehér-magyar származású, mert ezzel az egész magyar történelem kapcsolatba kerül azzal a kultúrkörrel, amely az emberiség számára a legnagyobb adományokat teremtette, gondolok az írás feltalálására, a kocsira, lovasíjászatra és a teremtő akaratot kutató és felismerő gondolkodásmódra. Nekik nem velem, hanem a történelmi forrásokkal van vitájuk. Intézzék el VII. Bíborbanszületett Konsztantinosszal, a magyar sírok leleteivel, a budapesti és bécsi múzeumok magyar kincseivel. Tényekkel és a tárgyakkal nem lehet vitatkozni.

-Milyen témakörökre építette a hétkötetes könyvsorozatot? Kérdezhetem úgy is, mik a magyarság őstörténetének alapkérdései?

Pontosan ezért nem tud mit kezdeni Álmossal a történész társadalom, mert rengeteg bizonyíték van arra, hogy mindaz amit eddig állítottak - nincs forrás, legendás alak, nincsenek bizonyítható történelmi tettei – nem igaz. Ha valakit be akarunk avatni őstörténetünk alapkérdéseibe, mostantól nem kell könyvek százain átrágnia magát, hogy a végén teljesen összezavarodjon, mert eddig ez volt a helyzet. Elég végigolvasnia ezt a hét könyvet, ahhoz, hogy mindent tisztán lásson. Az első és legfontosabb kérdés Álmos származása, ugyanis nem ugor vagy onogur, hanem szabír-szavárd volt, mint az egész megyer törzs. A második kérdés a Kazária ellen folytatott vallási gyökerű háború, amely során a napvallású és részben keresztény magyarság a zsidó hitre tért kazárokkal szemben kivívta függetlenségét. A harmadik kérdés a perzsa-szászánida és az ugyanazt a területet meghódító arab vonatkozások, melyek mind a mai napig magyarázat nélkül valók a magyar régészeti leletanyagokban. A negyedik a jézusi és a nyugati kereszténység ellentéte, amely során a magyarokat pogánynak nevezték. Az ötödik az ősi szkíta-hun-magyar kultúra hatása a világra, a hatodik a mai ortodoxia és a keleti szekták kialakulása az egyes keresztény zsinatok során kitagadott irányzatok nyomán, a hetedik pedig a Vérszerződés-alkotmánya, amely mindaddig életben marad, míg magyar él ezen a földön. Ezt a hét kérdést tárgyalja a hét kötet.

-Mi az, ami bizonyosság, és mi az, ami legenda, feltételezés, fikció az eredményekben, hiszen ne feledjük, ismeretterjesztő műről van szó.

Amikor az Anonymus által Dentu-Magyariának nevezett föld pontos helyét, fővárosát, felvonulási útjait, határait megneveztem, nem tettem egyebet, mint a történelmi forrásokat összevetettem a jelenben elérhető bizonyítékokkal. A hegyek ugyanott vannak, a folyók lényegében ugyanarra folynak, az ókorban és koraközépkorban megnevezett városok ugyanott találhatóak, az éghajlatból eredő életben-maradási-, ruházati-, telelési- és lakhatási követelmények hasonlóak, a növény és állatvilág meghatározott, az emberek pedig szép mennyiségben hagytak maguk után tárgyi bizonyítékot. Úgy tapasztaltam, a krími magyarok

egykori jelenlétét és hatását a félsziget múltjára senki nem vitatja, számos hivatalos forrás mellett még a napjainkban legnépszerűbb internetes lexikon is megemlékezik róluk.

-Milyen kútfőkből és forrásokból dolgozott?

A Kaukázus, a Kúr, Kubán, Don és Dnyeper folyók környékén egykoron élő magyarságról kitűnő kútfőink vannak arab, bizánci, szír és sok európai történész jóvoltából a városi évkönyvekben, különösen az egykori szállásterületek szomszédságában, ezekre a könyv keretes szócikkeiben gyakran hivatkozom. Amikor megmutatom a senki által nem vitatott földrajzi, történelmi, művelődéstörténeti hivatkozásokat, és mellé teszem a hipotéziseket, majd továbbszövöm a kérdést, mit tehettek az ott élő magyar elődnépek abban a helyzetben, akkor a konklúziót a logika szabályai szerint objektív premisszákból vezetem, jószerével önműködően áll össze a történet. Az illusztrációként alkalmazott képeket nagyon fontosnak tartom. Könyvet olvasva ugyanis hajlamos az ember a könyv valósága és a saját valósága közé választóvonalat képzelni, holott a kettő ebben az esetben szorosan összetartozik. Tudjuk, a térségben mely birodalmak, országok és szállásterületek léteztek akkor és ma, milyen konfliktusok, háborúk voltak, kik uralkodtak, mekkora pénzbevétellel rendelkeztek, mekkora seregük, milyen vallásuk, tudományos és kulturális hátterük volt, miként tartottak kapcsolatot, leveleztek, milyen nyomot, épületet, templomot, várost, feljegyzést, régészeti tárgyat hagytak. Mindebből a kritikus tömeg megléte esetén létrejön az erőtér, amikor nem szellem és fantázia, hanem a meghatározott szükségszerűség szövi a fonalat, életre keltve a történelmi szereplőt. Furcsa, hogy szavaikat nem mindig ismerjük, ám gondolatait igen. Ez látszólag ellentmondás, de nem nehéz megmondani, miként nyilatkoztak, milyen feltételek egybevetésével mérlegeltek, azt pedig tudjuk, hogyan döntöttek, a végeredmény előttünk van. Mi vagyunk a végeredmény: itt vagyunk. Tudom, legszívesebben ezt is elvennék tőlünk, de nem lehet. Történelmi családok nyolcszáz éves írott és nagyságrenddel nagyobb szóbeli és tárgyi hagyománya csak a személyek és tárgyak maradéktalan eltüntetésével változtatható meg, ahhoz viszont a földi erő és hatalom kevés. A legrégibb magyar családi címerekben szereplő kettős Anyahegy, az 5642 méter magas Elbrusz nem hordható el vesszőkosárban.

-Mennyiben kell megváltoztatnunk történelemszemléletünket? Mi Álmos érdeme?

A kiemelkedő történelmi alak legnagyobb érdeme az idő és a lehetőségek felismerése, amit ott és akkor kiválóan kellett látnia, mert ha nem dönt helyesen, eltűnt volna a süllyesztőben, és mi sem értekezhetnénk róla. Miben áll Álmos alakjának perdöntő volta? A magyarság többgyökerű származásában, amelyet egyebek mellett *VII. Bíborbanszületett Konsztantin A birodalom kormányzása* című munkájában ránk hagyott, és ami sok szempontból egybevág más adattal. A magyarság kettős eredetű, akár *Hunor és Magor* mondáját, akár az ország és népe külföldi megnevezéseit – Hungary, hungarians, Ungarn, Ungarische, etc. – vesszük figyelembe. E kettős identitás a honfoglalás előtti *Vérszerződés*ben elegyedett egységes magyarsággá, ezért a korábbi időszakban vizsgálnunk érdemes a szövetség feltételeinek kialakulását, a külső és belső kényszereket. Pontosan ez az időszak esik egybe Álmos uralkodásával. Történelmi léptékű döntésének legnagyobbika az óhaza feladása, amelyhez foghatót mind a mai napig senkinek nem kellett nagyjaink közül meghoznia, és reméljük, minden látszat ellenére ez a jövőben is így marad. Álmos vállalta a felelősséget, magára vette a hazavesztés következményét. Nemzeti sorsfordító kor és személy találkozása ez.

-Az elmúlt év karácsonyi könyvszenzációja volt az Ön Bulcsuról szóló könyve, amit Pörzse Sándorral együtt írt. Milyen következtetéseket vont le a sikertörténetből?

A Bulcsu igazi beavató könyv volt az olvasó számára, fontosnak tartottam azok megszólítását is, akik a magyar őstörténettel még nem találkoztak. Álmos története dokumentarista elemekben sokkal gazdagabb, itt minden illusztráció egy létező tárgy, táj, fegyver, festmény fotója, amivel bizonyítom, hogy nagyon széles körű e kor hagyatéka. A könyvet nem adom terjesztésre olyan multi-láncoknak, melyeket egyedül a profit érdekel. A könyvvásárlónak is azt tudom tanácsolni, kerülje ezeket a boltokat, ha azt akarja, hogy a magyarságról megtudja az igazat, különben porunk is nékik szolgál.

-*Miért választott ilyen különös módot az információterjesztésre?*

Olyan időket élünk, amikor mindenkinek saját kezébe kell vennie sorsát, és ezek között Jézus tanítása szerint nem az a legfontosabb, hogy mit veszünk be a szánkon, hanem az, amit rajta kimondunk. Legyen végre igazság ott, ahol a közintézmények nem teljesítik feladatukat, a régi világ még nem rogyott teljesen össze, az új pedig nem nőtt ki. De sarjad a teremtő erő. Álmos a magyar történelem legnagyobb döntéshozója, vitathatatlan karizmájú, mai szemmel nézve emberfeletti személyiség. A harmincharmadik felmenője körüli kort minden igaz magyar szívében és génjeiben hordja, jelenvalósága itt és ott bizonyosság.

Marosics Tamás